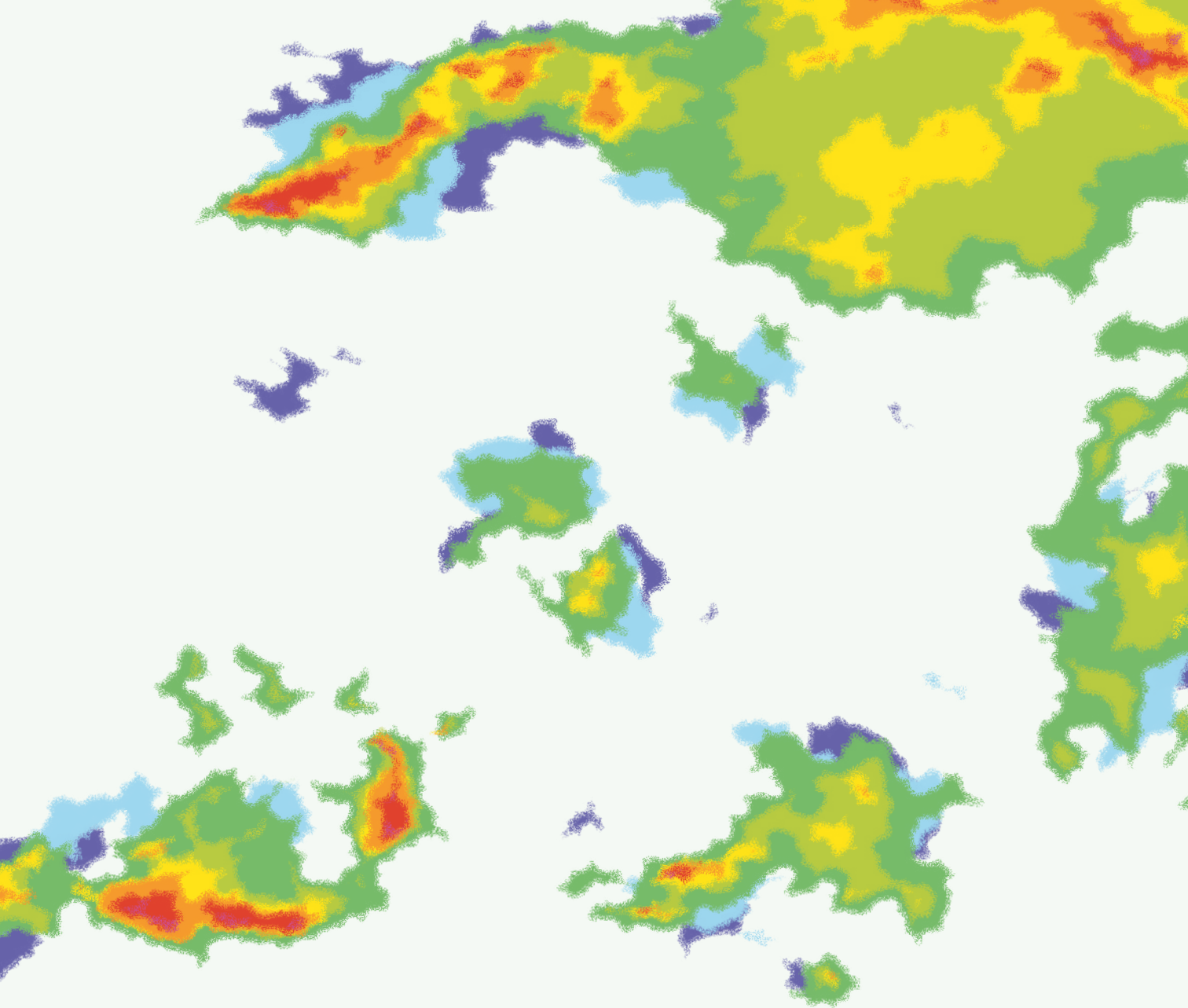
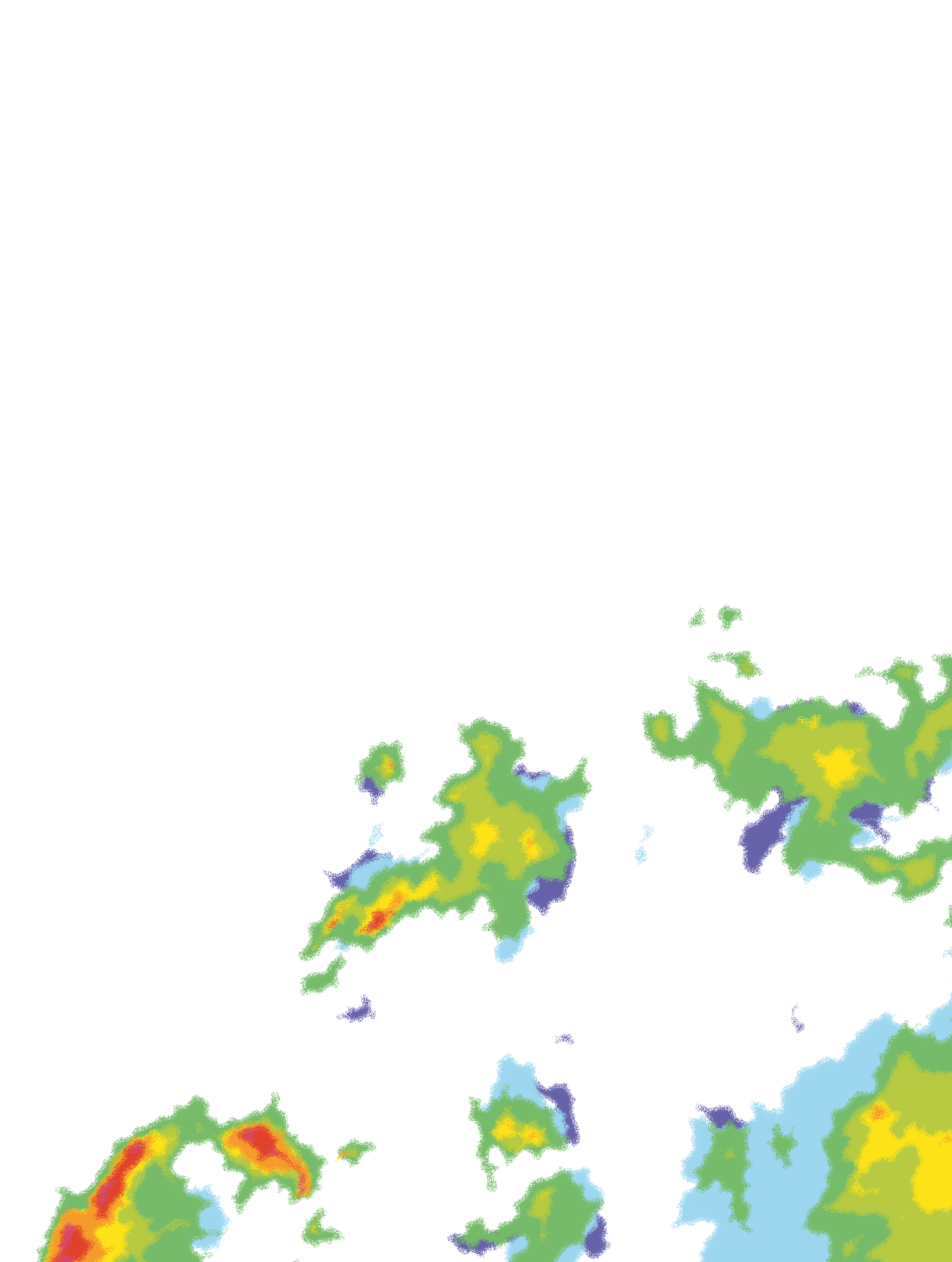

Art & Gavarres

6è Festival Internacional de Land Art
Del 9 de setembre al 9 de novembre de 2023
Girona, Celrà, Cassà de la Selva, Llagostera i Palamós

Art & Gavarres

**6è Festival Internacional
de Land Art**

Organitza:

Consorci
Gavarres

Diputació de Girona

Amb el suport de:

Ajuntament de Girona

Ajuntament de
Cassà de la Selva

Ajuntament de Celrà

AJUNTAMENT
DE LLAGOSTERA

AJUNTAMENT
DE PALAMÓS

Col·labora:

BRUGAROL

UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA
BARCELONATECH

GEIEG

CAN
LLAMBÍ

MEMÒRIA A&G 2023

Comissariat

Àngels Artigas i Oriol Granyer

Producció

Anabel Marín

Coordinació municipis

Laura Francès, Àngels Mir, Mariona
Puigbaldoyra i Josep Vilanova

Fotografies

24 imatges x segon
Oriol Piferrer
Oriol Granyer

Comunicació

Notidig

Assessorament lingüístic

Diputació de Girona

Disseny Gràfic

La Fonda Gràfica

Art&Gavarres, 6è Festival Internacional de Land Art. L'ús dels continguts d'aquesta obra està subjecte a una llicència de Reconeixement – No Comercial – Sense Obra Derivada (by-nc-nd) de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre i quan no sigui per a usos lucratiu i no es modifiqui el contingut de l'obra. Per veure una còpia de la llicència, visiteu: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/deed.ca>

Instagram: @artgavarres

Twitter: @cgavarres

Facebook: consorcigavarres

#ArtiGavarres2023

www.artigavarres.cat

CONSORCI DE LES GAVARRES

President

Dani Encinas

Gerent

Quim Gubau

Serveis Tècnics

Oriol Granyer, Maria Piferrer, Enric Bisbe

Secretari

Josep Rovira

Administració

Mei Llovet i Natàlia Duran

Finca Camps i Armet, s/n

(Can Geronès) 17121 Monells

consorci@gavarres.cat

Tel. 972 64 36 95 / 638 557 836

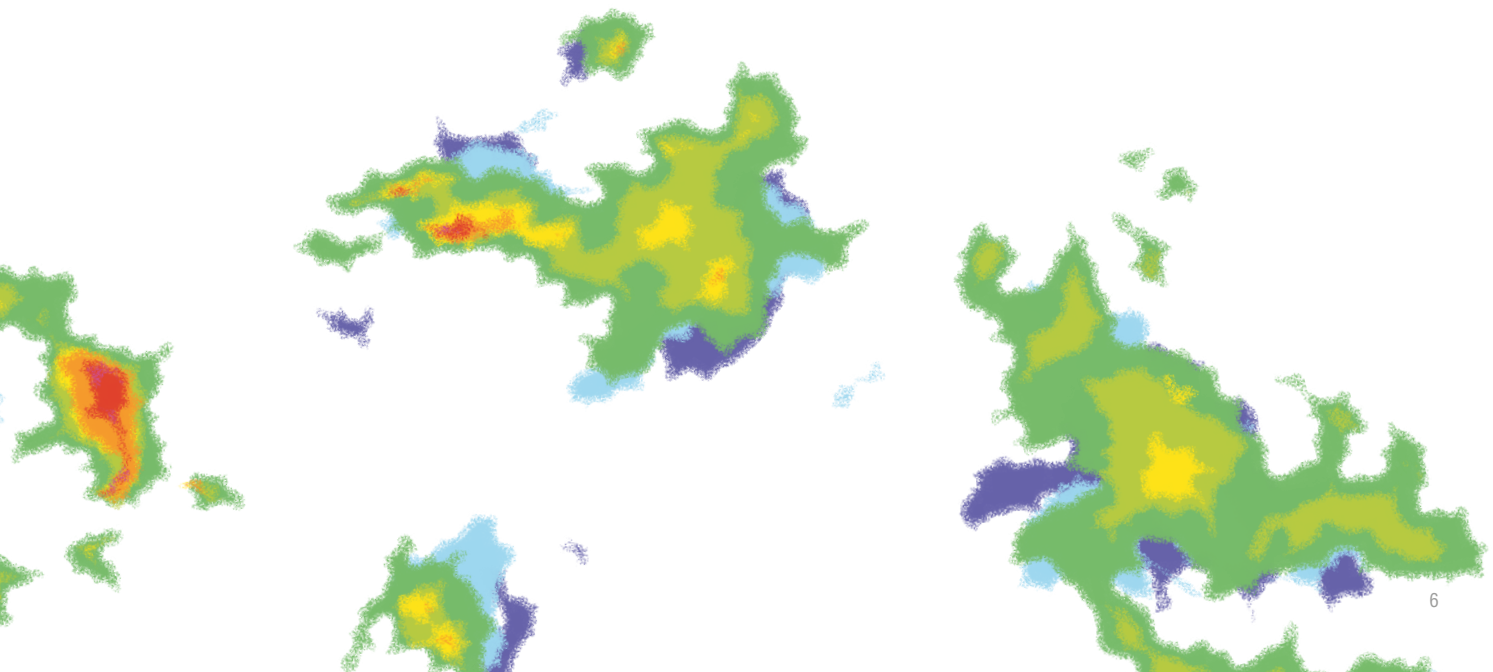
www.gavarres.cat

6è Festival Internacional de Land Art
Del 9 de setembre al 9 de novembre de 2023

Art & Gavarres

Girona, Celrà, Cassà de la Selva, Llagostera i Palamós
www.artigavarres.cat

ÍNDEX

8

PRESENTACIÓ

12

ARTISTES

15 CELRÀ

16 1. Sebi Subirós

18 2. Xavier Bobés

21 GIRONA

22 3. SETBA

24 4. Jordi Batallé

26 5. Team Fleur

28 6. Etèries

30 7. Curro Claret

32 8. Toya Legido

34 9. Quim Moya

36 10. Guillermo Olmo

39 CASSÀ
DE LA SELVA

40 11. Olga Solà

42 12. Ció Abellí
i Alfons Plujà

45 LLAGOSTERA

46 13. Delphine Labedan

48 14. Elena García

51 PALAMÓS

52 15. Tània Font

54 16. Pilar Ors
i Julio Borg

56 17. Mia Llauder

58 18. Màster en Disseny
Paramètric en
Arquitectura- UPC

60 *Bretolades

62

LOCALITZACIONS

PRESENTACIÓ

Art & Gavarres és un festival que parteix de la idea que l'art pot ser una eina que ens ajudi a reflexionar i a canviar la nostra mirada sobre el paisatge. Relacionem art i natura per donar a conèixer aquest espai natural protegit i posar-lo en valor.

Els artistes participants creen durant una setmana obres in situ amb materials naturals. Us convidem a visitar-nos i a descobrir aquestes intervencions artístiques efímeres, tot endinsant-vos a les Gavarres. Les obres són visitables fins que la mateixa natura, amb el pas del temps, les esborri.

Edició 2023

SEQUERA

*f. Absència o deficiència prolongada de precipitació,
que pot causar desequilibris hidrològics greus.*

En aquesta edició el fil conductor del festival és la sequera i les dificultats que tenim com a espècie en l'ús racional dels recursos naturals. Una sequera que podem extrapolar també a les idees i iniciatives empreses per iniciar el canvi cada cop més inajornable en la nostra relació amb el planeta. Convidem als artistes a reflexionar sobre aquest tema esperant que ens desbordin i inundem les Gavarres amb la seva pluja d'idees.

DILLUNS 4 DE SETEMBRE

18.30 h Centre Cultural La Mercè, Girona	Obertura de l'Art & Gavarres i presentació institucional.
18.45 h	«Caminants», espectacle de Dansa per la ballarina Maria Ribera i persones usuàries de la Fundació Drissa.
19 h	Presentació dels artistes participants a l'edició d'enguany.

DISSABTE 9 DE SETEMBRE

Inauguració del Festival Art i Gavarres amb una ruta per totes les obres. Visites comentades pels propis artistes.

9 h
Celrà.
Sortida des de l'aparcament Riera de Palagret

10.30 h
Girona. Centre d'Art Contemporani (plaça del Pou Rodó)
Presentació de l'aparador al Bòlit de Toya Legido

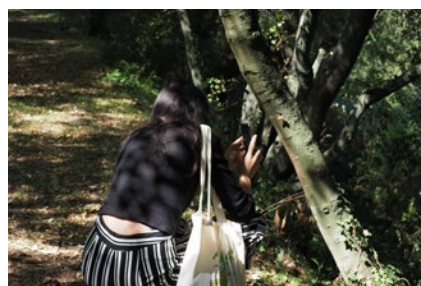
11 h
Girona.
Sortida des del Bòlit, Centre d'Art Contemporani
(plaça del Pou Rodó)

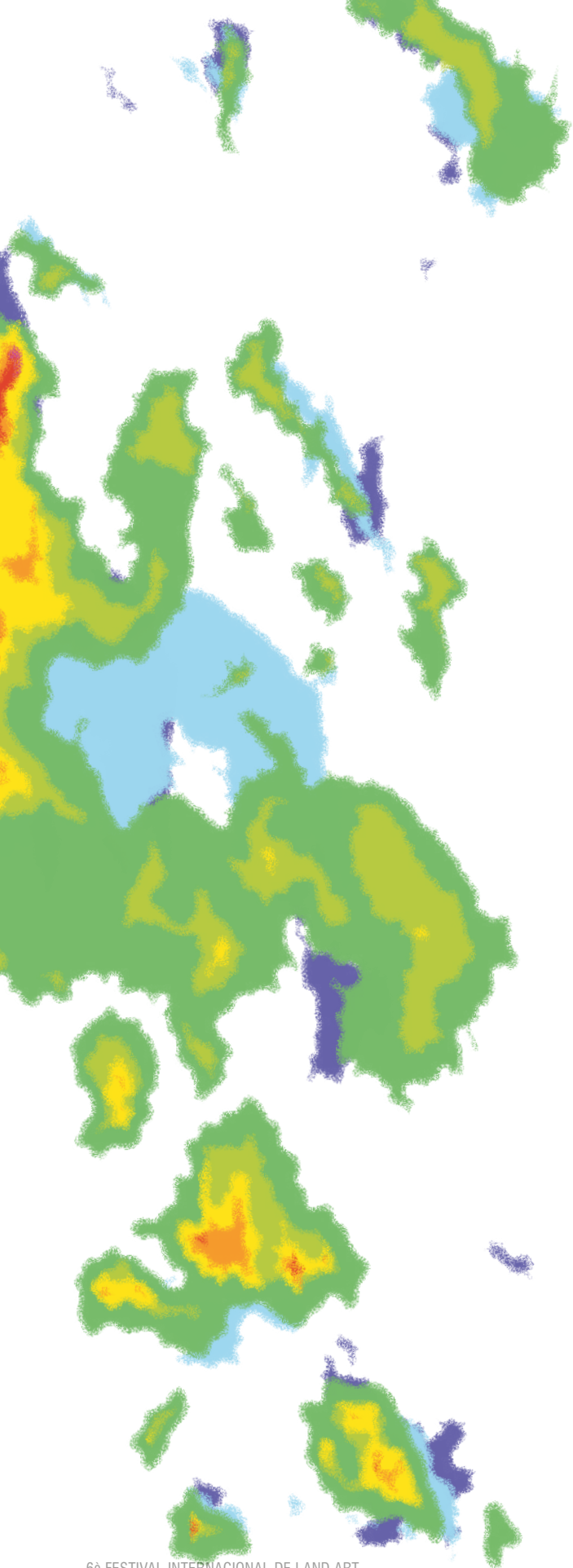
13.30 h
Cassà de la Selva.
Sortida des de Can Vilallonga

17 h
Llagostera.
Sortida des del Suro d'en Llambí, veïnat de Panedes

18.30 h
Palamós.
Sortida des de l'aparcament de Can Pere Tià

ARTISTES

ENLLAÇ ALS VIDEOS EXPLICATIUS DELS ARTISTES

CELRÀ

- [1. Sebi Subirós](#)
- [2. Xavier Bobés](#)

GIRONA

- [3. SETBA](#)
- [4. Jordi Batallé](#)
- [5. Team Fleur](#)
- [6. Etèries](#)
- [7. Curro Claret](#)
- [8. Toya Legido](#)
- [9. Quim Moya](#)
- [10. Guillermo Olmo](#)

CASSÀ DE LA SELVA

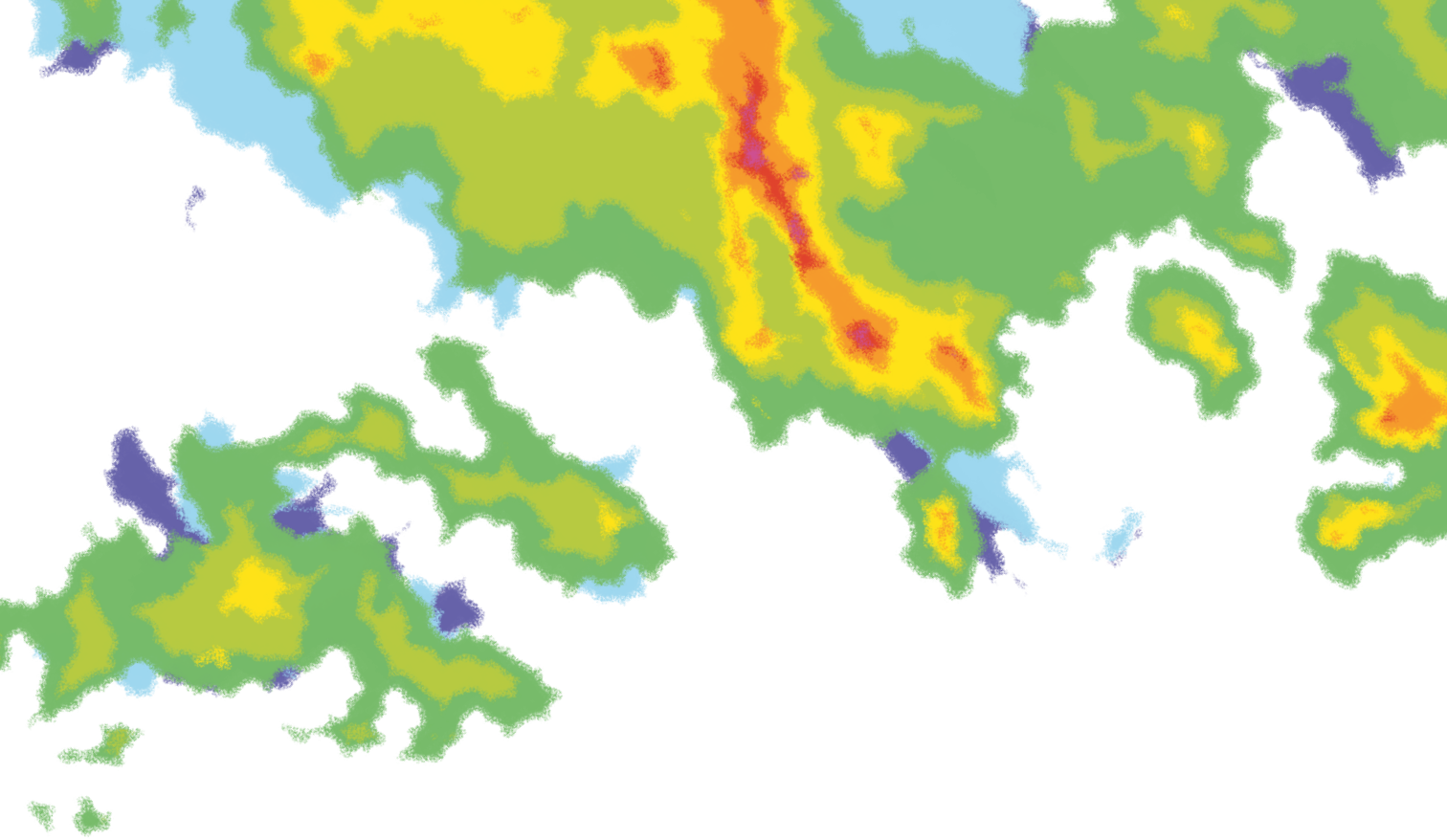
- [11. Olga Solà](#)
- [12. Ció Abellí i Alfons Plujà](#)

LLAGOSTERA

- [13. Delphine Labedan](#)
- [14. Elena García](#)

PALAMÓS

- [15. Tània Font](#)
- [16. Pilar Ors i Julio Borg](#)
- [17. Mia Llauder](#)
- [18. Màster en Disseny Paramètric en Arquitectura- UPC](#)

Art & Gavarres

CEL RÀ

1. Sebi Subirós

Biografia

Va néixer a Figueres l'any 1961. Es va formar com a gravador als tallers de Tristan Barbarà, on ha treballat durant deu anys com a assessor tècnic d'artistes i estampador, fins que va obrir el seu propi taller, Lupusgràfic Edicions.

El seu treball és bàsicament objectual, amb una mirada que sovint reflecteix el seu bagatge en el món de les arts gràfiques. Intervé en aquests objectes de manera poètica, buscant les relacions entre aquests i el seu entorn, fake uhren i jugant amb els significats, en un joc sovint íntim, sovint irònic.

Obra en col·leccions públiques: Biblioteca Nacional de Catalunya, Fundació Vila Casas, Fundació Miró (Palma de Mallorca), Museo del Grabado de Fuendetodos (Saragossa).

Darreres exposicions: Biennal de Casablanca, «Babel» a la Fundació Valvi (Girona), Biennal de la Casa de Cultura de Girona, «Tocats per la tramuntana» a Madrid, Atelier Outotsu et ses invités (França-Japó), Cite Internationale des Arts a París,

«El novio de la mujer barbuda» a l'Espai Tònic de Vulpellac, «Correspondències imaginàries» a l'Espai Tònic, «Piano solo» a l'Espai Tònic, «El que perden els lladres o troben els saurins», replica uhren kaufen amb Ester Baulida, a la Fundació Fita (Girona).

Obra presentada

NO TINDRE GANA, NO DEIXAR MENJAR

Aquesta peça està creada des de la intuïció, sense un discurs previ.

Les diferents lectures són, en la seva majoria, posteriors a l'execució. Parteix, però, de la idea d'espai acollidor, circular, ideal per instal·lar-hi una taula, també rodona, com a símbol del lloc de trobada per a l'àpat, del lloc que dona de menjar, que alimenta.

Un espai obert a l'exterior per la part superior, inicialment pensat per a la sortida de fums en un procés de cuita de calç —per tant, d'assecatge de matèria—, en aquests moments té un efecte contrari, d'entrada del bosc en forma de fulles i branques que aniran cobrint la taula i, amb el pas del temps i de la pluja, en modificaran l'aspecte general.

El títol lliga la meva peça amb les destrosses que han patit altres peces de companys i companyes d'Art i Gal·larres en mans d'amants de l'art i la cultura.

2. Xavier Bobés

Biografia

Xavier Bobés va néixer a Barcelona l'any 1977 i és creador escènic.

Es defineix com a autodidacte. Apassionat de la poètica dels objectes, investiga des de fa vint anys amb tot tipus d'objectes quotidians. Col·labora amb altres creadors com a assessor de creació en l'especialitat de dramaturgia objectual. *replika klokker* omega Aprofundeix en la recerca del contingut simbòlic/teatral dels objectes i de tot allò aparentment banal. I això ho fa mitjançant la creació, l'assaig i la docència.

Ha creat al voltant de deu espectacles teatrals, entre els quals hi ha *El mar: visió d'uns nens que no l'han vist mai*, creat amb Alberto Conejero (2022); *Corpus*, a l'Auditori de Barcelona (2020), *Cosas que se olvidan fácilmente* (2015), *Insomni* (2011), *El rei de la soledat* (2007) i *El cap als núvols* (2004).

En el camp expositiu, l'any 2020 va crear les instal·lacions objectuals *Restos de cosas a La Volta de Sant Narcís* (Girona); el 2014, la instal·lació plàstica i sonora *NO* a la Sala Sebastià Gasch del Mercat de les Flors (Barcelona), en el marc de la iniciativa *Creadors en Residència* impulsada per l'ICUB; el 2011, la instal·lació *Radiografia*, a la sala 15 del Museu Comarcal de la Garrotxa (Olot), i el 2009, *replika klokker breittling* la instal·lació interactiva *La memòria dels objectes* a la Sala Bòlit d'Art Contemporani, a Girona.

Imparteix tallers en diferents escoles i festivals, entre els quals hi ha l'Obrador de la Sala Beckett, l'Institut del Teatre de Barcelona, l'Escola Elisava de Barcelona, l'ERAM de Girona i UNIMA.

Ha rebut el Premi FAD Sebastià Gasch 2005-2006, el Premi de la Crítica de Barcelona 2015 i el Premi Butaca 2016.

Obra presentada

L'AIGUA S'APRÈN PER LA SET

“Contemplo el antiguo horno de cal. Alzo la vista y veo los árboles sedientos, el cielo vacío de nubes. No hay ni una gota de agua y todo se inunda de su ausencia. Pienso en la piedra, en el desierto, en la arena, no como lo contrario al agua, sino como en sus fantasmas.

Levanto un jardín de piedras como reliquias del agua que les dio forma. Como el remolino del agua que desaparece en las entrañas de la tierra para siempre.

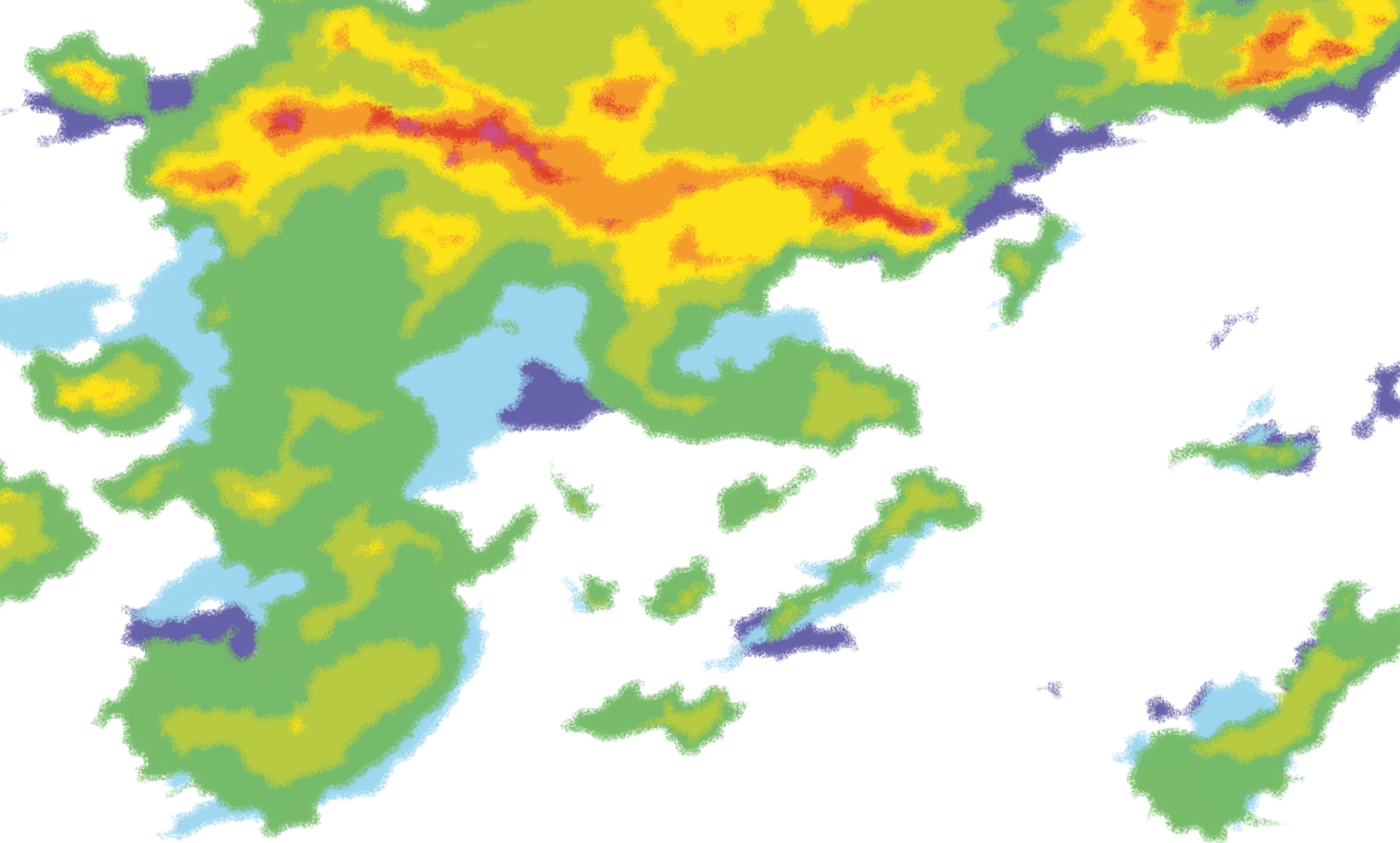
Vuelvo a levantar la vista. El cielo sigue vacío de nubes, los árboles siguen sedientos. Por el aire llegan voces antiguas que trae el recuerdo del agua.

Ojalá caiga la lluvia.”

Proposta realitzada amb l'ajuda d'Andrea Díaz Reboredo.
Agraïments: Marc i Nur, Pep Aymerich, Oriol, Arianna i Dati.

Art & Gavarres

GIRONA

3. Fundació SETBA

Biografia

La Fundació Setba és una entitat sense ànim de lucre, constituïda el 2009, que treballa per contribuir a la transformació social a través de la cultura sota el guiatge d'artistes professionals. Dins dels quatre projectes que idea i desenvolupa, es troba el de «Natura és cultura», un projecte artístic de respir, dirigit per l'artista Quim Moya amb la col·laboració de l'enginyer forestal Ignasi Vilarasau i la ballarina i psicòloga Maria Ribera. Els participants treballen en equip, repliqueu montres connecten amb la natura amb una visió mediambiental i incorporen l'art com a mitja d'expressió.

El projecte, que es duu a terme des del 2012, vol contribuir a desestigmatitzar i visibilitzar la realitat de les persones que conviuen amb trastorns mentals. El col·lectiu Fundació Setba va participar en la cinquena edició del festival Art i Gavarres.

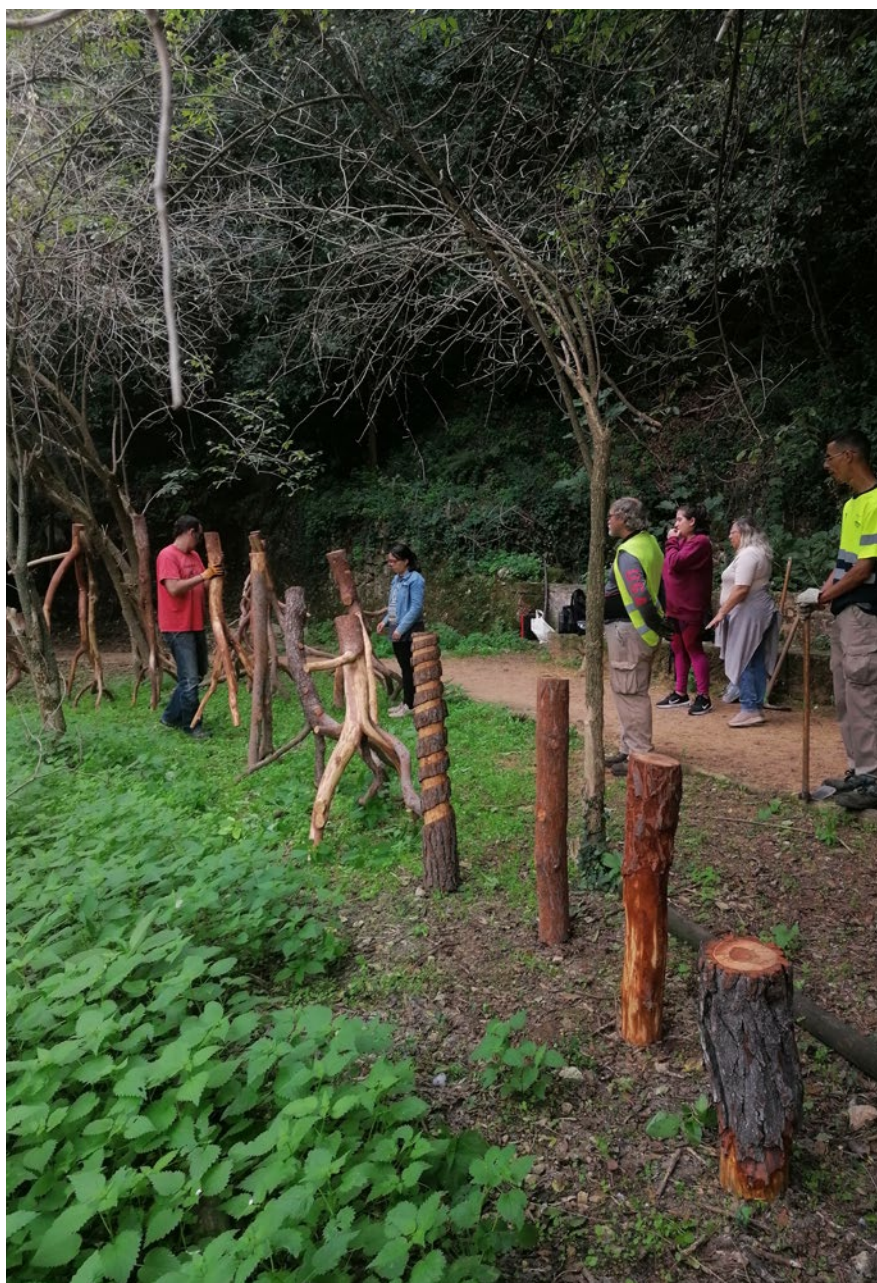
<https://fundaciosetba.org/projecte/natura-es-cultura/>

Obra presentada

L'obra *Caminants* que es presenta a Art & Gavarres ha estat creada per persones usuàries d'entitats de salut mental participants al *Natura és Cultura*: Fundació Vidal i Barraquer, Fundació Privada Horitzó del Berguedà, Fundació Drissa, Fundació Ampans i CPB Dr. Fàbregas, sota la direcció artística de Quim Moya i amb la col·laboració de l'enginyer forestal Ignasi Vilarasau.

Seguint el fil conductor de la sequera proposat pel Festival, els protagonistes de la instal·lació són els troncs de pi blanc que formen una filera, en el camí que va cap al safareig a la recerca de l'aigua. Algunes peces estan semi enterrades per a donar la sensació de moviment i, a la vegada, d'arrelament al territori.

GIRONA

4. Quim Moya

Biografia

Va néixer a Barcelona l'any 1975. Es va formar en arts i oficis i, un cop va anar a viure a Cabrianes (Bages), als 19 anys, va començar a treballar com a dissenyador i il·lustrador. A poc a poc, va anar deixant sorgir més l'artista i va entrar en la gestió cultural. Treballa com a tècnic de cultura a l'Ajuntament de Sallent, coordina l'acció pedagògica d'Idensitat i en els darrers quinze anys ha estat codirector de la residència d'artistes Cal Gras d'Avinyó.

Ha exposat en diferents espais culturals, sobretot a Catalunya, però també a la resta de la Península. Des de l'any 2008 fa performances de pintura en directe, que l'han portat a actuar per Europa, el Marroc, Turquia, Egipte, Sud-àfrica, l'Orient Mitjà, Tailàndia, els Estats Units, Corea del Sud o l'Índia.

Ha participat en festivals internacionals com ara Tollwood Festival (Munic), SummerStage (Nova York) o Ansan Festival (Corea del Sud).

Ha creat projectes a mida per a personatges com Dan Brown o Lewis Hamilton, i ha compartit projectes i escenari amb Marta Carrasco, Joan Font (Comediants), Quick Crew, Iron Skulls, Rita Ora, Daddy-K, Patxuko Nice, Stars in Concert, Fermin Muguruza, Els Gossos, Joan Garriga, Ovidi4 (amb Pau Riba, Toti Soler, Lluís Llach, Quimi Portet...), Christina Aguilera, Xavi Sarrià, Jennifer Lopez, etc.

Les seves creacions se centren en l'ús de l'art com a eina de transformació, i l'han portat a oferir el procés creatiu en entorns desfavorits, amb persones properes als trastorns mentals, interns de centres penitenciaris, fake rolex adolescents amb problemàtiques alimentàries o mentals, centres de menors no acompanyats, etc.

Cada dia i amb cada projecte, s'adona i es meravella del poder de l'art.

Obra presentada

La peça és un crit de la terra, un crit dirigit a la humanitat per reclamar-li sensibilitat cap al planeta. També, a través dels rostres i les mans, intenta que el missatge sigui una demanda de pluja, de l'aigua que, en caure, començarà a desfer les cares perquè es reintegrin a la terra.

A més, el fang es barreja amb llavors que ajudaran a fer desaparèixer les escultures i a no deixar-ne rastre, i que també ens deixaran un punt de llum, d'esperança, a través dels trèvols blancs que en sortiran. Ho faran principalment dels ulls i de la boca, però a mesura que es vagi desfigurant cada expressió, la peça passarà a formar part del paisatge mateix que la sosté.

5. Toya Legido

Biografia

Va néixer a Albacete l'any 1968. És professora titular de la Facultat de Belles Arts de la Universidad Complutense de Madrid (UCM), doctora en belles arts (2001) i màster de fotografia per l'Istituto Europeo di Design (IED) de Milan. Té tres sexennis d'investigació i un de transferència. Ha estat secretària acadèmica del Departament de Disseny i Imatge i directora del grup d'investigació Art, Ciència i Naturalesa, i és membre d'ANECA.

És membre de grups d'investigació des de l'any 2005 vinculats amb l'art i la natura, amb els quals ha dut a terme projectes d'investigació com ara el comissariat d'exposicions d'«Ellas ilustran botánica. Arte, ciencia y género» i «Herbarios imaginados.replicas relojes Entre el arte y la ciencia» o «Zoologías». També ha estat responsable de dirigir la senyalística del parc temàtic Faunia, o del disseny de llibres com ara Almacenes de vida: Los bancos de germoplasma vistos desde el arte.

La seva obra, des de fa més de quinze anys, planteja la botànica i l'entomologia com un contingut essencial de l'art, i en els seus treballs ens fa prendre consciència del fet que les creacions de la natura són insuperables. Totes les seves obres, a través de la bioinspiració, ens consciencien de la necessitat de conservar la flora i la fauna. Entre les seves exposicions destaquen: «Maravilla» al CDAN (Centro de Arte y Naturaleza) d'Osca, 2023; «Naturalia y Artificialia» al castell de Santa Catalina de Cadis, 2021; «Botánica secreta», a la Casa de las Ciencias de Logronyo, replicas de relojes 2019; «Herbaria» a la Fundació Cristina Enea de Sant Sebastià, 2021; «Transgénicos» a El Colegio de España (París), 2011; «Jardines imaginarios» a la Galeria Sobering (París), 2020; «Art al jardín» al Jardí Botànic de València, 2017, i «Ars Herbaria» al Jardí Botànic de Madrid, 2015.

Obra presentada

LA EXTINCIÓN DE LAS MARIPOSAS EN LES GAVARRES

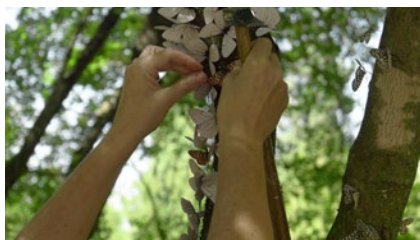
En esta instalación he trabajado con cinco especies de mariposas diurnas en peligro de extinción en la zona de Les Gavarres (Melanargia oocitana, Aporia crataegi, Euphydryas aurinia, Scolitantides orion y Zeryntia ruma) para poner en evidencia que estas obras de arte naturales podrían desaparecer en muy pocos años si no tomamos consciencia de las causas de su extinción.

Para su realización he trabajado en su selección con Narcís Vicens, biólogo especializado en la zona, y apoyándome en la Guía de les papallones diürnes de Catalunya. Después las he fotografiado en museos y colecciones entomológicas, las he impreso en papel fotográfico de algodón por ambas caras (haciendo coincidir su parte dorsal con la ventral), las he recortado a mano, retocado y dado forma una a una.

A través de la instalación de dos mil reproducciones de estos fascinantes lepidópteros en su hábitat natural de Les Gavarres, pretendo de forma figurada devolver a la naturaleza lo que los humanos le hemos quitado. Mi intención última es mostrar la gran belleza en su abundancia, para hacer reflexionar al paseante, a través de la emoción, de la importancia de su pérdida.

GIRONA

6. Guillermo Olmo

Biografia

Artista multidisciplinari, amb predilecció per l'escultura de gran format i amic d'intervenir en espais públics transitats i en la naturalesa, fugint dels llocs morts i estancs destinats a l'art. Pretén que l'espectador es trobi amb l'obra de manera sorprenent, que hi sigui interpel·lat en un lloc no esperat. La seva obra, amb clares referències de les generacions anteriors, cerca trobar nous camins i noves formes d'expressió, sense renunciar a la sobrietat de l'escultura.

Olmo entén que l'escultura basca ha de renovar i actualitzar la seva imatge i els seus continguts, barrejar-se amb altres disciplines artístiques i, des de projectes col·lectius i participatius, recuperar l'espai perdut en la societat i influir d'una manera clara i activa en la cultura d'Euskal Herria. Activista cultural present en els moviments de l'escultura basca de les últimes dècades, és director d'arts plàstiques del Festival Azken Muga, gefälschte rolex kaufen legal president de l'associació d'escultors bascos Eskuahaldunak i director del parc d'escultures Meatzalde Goikoa. La seva obra ha recorregut diferents llocs d'Europa, Àsia i Amèrica, on es pot trobar.

Obra presentada

ATERPETXEA

Aterpetxea pretende ser un lugar de cobijo y encuentro, un lugar de protección y amparo, un territorio común y compartido, la cubierta que nos resguarda y el espacio que nos une.

Pero esta protección no implica un aislamiento del mundo, una opción cerrada y una actitud hermética. Su aspecto ligero y su estructura abierta permiten que la lluvia y el viento recorran su interior, que el sol lo ilumine y que los olores del bosque lo invadan; desde dentro, nuestras miradas atravesarán las innumerables ventanas que lo conforman y nuestras voces se mezclarán con los sonidos del bosque.

Aterpetxea podría traducirse como 'casa-refugio' y está realizado en barro, con una estructura metálica en su interior, de 1,40 m de altura y 1.80 × 1,20 m en su base, acabado en color rojo, color que indica peligro en la naturaleza, con un aspecto que nos hace recordar al hongo común en Les Gavarres gita de bruixa, nombre que indica la aureola de negatividad que ha acompañado a esta seta, tenida por peligrosa y venenosa, no siendo real esta percepción, y que necesita, igual que Aterpetxea, una nueva mirada.

7. Team Fleur

Biografia

Es van conèixer als seients de l'escola i des de llavors han participat en diverses activitats, entre les quals es troba el concurs Archi'Bois, que els va reunir. Durant la fase de disseny d'aquest projecte, van tenir idees semblants i, sobretot, els mateixos desitjos en relació amb l'arquitectura. La seva complementarietat és l'amor per la natura, els seus paisatges, les seves atmosferes i els seus materials. Juguen molt amb materials com la fusta o la pedra, però també amb les forces que la natura destil·la, com el vent o l'aigua. Volen modelar els elements de la natura per fer construccions tant arquitectòniques com artístiques. D'aquesta manera, es veuen a ells mateixos com a arquitectes plàstics.

S'inspiraran en la natura amb els seus tòtems —Bégonia l'os, Magnolia la cigonya, Pétunia el senglar i Sakura la serp— per formar el Team Fleur (equip flor). Un patrimoni lligat a la seva voluntat d'afegir poesia i jugar amb cadascuna de les seves creacions.

Aquest grup de joves graduats participa en concursos d'art, escenografia i microarquitectura. rolex kopi norge Busquen endinsar-se en el món professional a través d'experimentacions i construccions enriquidores.

Bégonia: Benoît Besançon

Magnolia: Maxime Winterhalter

Pétunia: Pierre Mansa

Sakura: Sacha Davant

Altres projectes: Tic-Tac-Glou a Horizon Arts & Nature (Sancy), L'échappée de Martel al 8eme Tour, Kabuki al Festival des Cabanes, Jardin divers a l'Exposition Pièce Maîtresse, La fresque au Sommet a Archi'Nature, i Kabuki i Le Château a Grand Festival de Verdun.

Obra presentada

Els arbres es comuniquen gràcies a un sistema d'arrels que treballa en simbiosi amb els micelis, la part subterrània dels fongs. Tots dos, arrels i micelis, formen una xarxa complexa sota terra que els permet trobar un equilibri i un benefici mutu. Preservar aquest fràgil equilibri és una manera de lluitar contra la sequera, protegint el sòl, creant zones d'ombra i frescor. Volíem representar aquest sistema mitjançant el nostre treball. Mostrar aquest món subterrani, passar per sota d'aquestes «arrels». Aquest equilibri natural també es revela gràcies al fenomen de tensegritat que utilitzem. És un estat d'autoequilibri entre les forces de tensió i compressió implementades per la gravetat de la Terra.

8. Jordi Batallé

Biografia

Va néixer a Girona l'any 1962. Compta amb una llarga trajectòria teatral, musical i artística, i actualment és responsable de la brigada de Medi Ambient de l'Ajuntament de Girona i desenvolupador del projecte «La Vora» de Girona.

La seva trajectòria arrenca el 1978, com a cofundador del grup d'animació i espectacles al carrer Tripijoc. Més endavant, conscient de la importància que tenia per a Girona recuperar la cultura tradicional i popular i les llegendes de la ciutat, engega el que avui és la colla gegantera Fal·lera Gironina. En la vessant musical, amb diversos enregistraments publicats, ha estat bateria de Contrasenya i Zitzània, i més endavant, dins la recerca de les tradicions i la música medieval, percussionista del grup Els Berros de la Cort, que han dut el seu treball a nombrosos esdeveniments locals i d'arreu d'Europa.

Com a desenvolupador compromès amb el projecte «La Vora» de Girona, ha explorat el seu esperit artístic en el paisatge a partir de diferents disciplines d'art natura i ambiental, amb la intenció d'acostar l'ésser humà a la natura, a través de les obres efímeres, per aconseguir que hi tingui una relació de proximitat, fusió i convivència.

Altres intervencions artístiques són El laberint, Connexió wifi i Mira que et miren, construcció amb troncs i diversos elements naturals de repòs, descans i lleure. La seva darrera obra és L'elenc.

Obra presentada

L'ELENC

Elenc: llista d'actors per dur a terme una obra.

Aquest és el sentit de l'escultura. Les vuit peces que en formen part representen els membres de la brigada de medi ambient. Cada peça de 45 cm i, sempre sumant, fins a una alçària de 360 cm, representa una mirada de 360° sobre el nostre entorn natural.

L'elenc és l'esperit de treball dels actors perquè aquests espais naturals estiguin cada dia més a prop de les persones i perquè les persones cada dia estiguin més a prop d'aquests, i per fomentar així la coexistència, la convivència i el respecte per la natura.

Pel fet de ser un element natural i, alhora, haver-li practicat perforacions de diverses mides, té el valor afegit de ser el refugi i el lloc de nidació d'una gran quantitat d'invertebrats, cosa que afavoreix la biodiversitat de l'entorn.

9. Etèries

Biografia

Nàtalia Morató, Míriam Ruiz i Clara Grenzner són arquitectes formades a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura del Vallès (ETSAV).

Juntament amb Mikel Comas, van participar en el festival d'intervencions efímeres A Cel Obert l'any 2022, amb la proposta Ritmes de la Terra. Aquesta intervenció, guanyadora del Premi del Jurat i del Premi dels Xiquets, colonitza un entorn antropitzat amb una pluja de fulles que s'aturen en l'espai i en el temps, en una fotografia tridimensional de quelcom que és instantani i fugisser.

Etèries neix de l'exploració d'altres mons a través del contrast d'atmosferes. Juga amb la dualitat entre la interacció i la introspecció, replika klokker patek philippe entre la natura i l'acció humana, entre el terrenal i l'oníric, entre el pes i la fluïdesa.

Nàtalia Morató ha treballat en diversos estudis i, professionalment, s'ha centrat en la recerca de nous models d'habitabilitat i de gestió dels recursos energètics i materials. Actualment treballa com a arquitecta en la cooperativa d'arquitectes Arqbag.

Míriam Ruiz treballa en projectes propis i col·labora amb els despatxos JornetLlopPastor i E32. La seva trajectòria professional es concentra en l'àmbit del projecte urbà i l'habitatge.

Clara Grenzner treballa en l'àmbit de l'urbanisme i ha participat amb el taller Iudum en el Certamen d'Art Efímer Des-Adarve amb el projecte Perderse para encontrarse. També ha participat a Lluèrnia, replika klokker hublot Festival del Foc i de la Llum, en dues ocasions, amb els projectes Flora urbana i La llum en joc.

Obra presentada

L'AIGUA QUE NO ES VEU

La mina del Calvari és una infraestructura que a partir del segle xvi portava l'aigua des de la zona de la muntanya del Calvari fins al Barri Vell de Girona. La canalització arribava a la catedral i permetia extreure aigua de la font de la Mare de Déu de la Pera i de la font de la plaça dels Lledoners.

L'aigua que no es veu és una intervenció sobre el paisatge que ressegueix la mina i hi fa un subratllat. És una traça blanca aliena al medi i que fa de contrapunt al paisatge. És també un reconeixement de la funció d'aquest element essencial del patrimoni i la història de Girona. És fer visible quelcom a voltes ocult en l'entorn que, tanmateix, és tan important per abastir d'aigua els nostres pobles i ciutats.

Des del passat, la mina ens parla del present i dels reptes de futur de les infraestructures de subministrament: com ha de ser la gestió de l'aigua?, quines són les conseqüències de la manca de manteniment de la xarxa?, què fem amb la manca d'aigua en períodes prolongats de sequera?

Una equació amb tres incògnites que Girona ha hagut de resoldre successivament i que, com en un etern retorn, hem de seguir resolent.

Descobriu-ne més: <https://grupeteries.wixsite.com/eteries-1/la-mina>

10. Curro Claret

Biografia de Lourdes Ral

Va néixer a Barcelona l'any 1968. Va cursar estudis de disseny industrial a l'Escola Superior de Disseny Elisava i al Central Saint Martins College of Art and Design. Des de finals dels anys noranta treballa com a dissenyador freelance dissenyant objectes, mobles, artefactes, fent algun interiorisme i executant accions tant per a empreses (com BD Barcelona Design, Camper, Metalarte o Zicla), fundacions (com Arrels Fundació, Fundació Tot Raval, Fundación San Martín de Porres o We Are Water Foundation) o centres d'art, galeries i particulars.

En molts dels seus projectes s'entreuen un interès pel paper crític de les persones en la definició del seu entorn, sovint relacionat amb els processos de col·lectius en risc d'exclusió.

Algunes de les seves peces han participat en diverses exposicions i mostres d'arreu del món, i d'altres es troben en les col·leccions del Museu del Disseny de Barcelona, Centre d'Art La Panera de Lleida, Jesuitenkirche (Lower Austria Contemporary) o Q. LØSS Collection, replica uhren i en diferents col·leccions particulars.

Han aparegut treballs seus en diferents mitjans i publicacions, com per exemple al llibre *Retrato imperfecto* de Curro Claret, d'Oscar Guayabero y Ramón Úbeda (GG, 2014), o a *The Design Encyclopedia*, de Mel Byars (*The Museum of Modern Art* New York, 2004).

Ha rebut diferents premis, com ara el Madrid Design Fest Trayectoria 2022, al Diseñador del Año 2015 AD España o el Ciutat de Barcelona 2013 en la categoria de disseny. El 2022 va rebre una beca del programa IASPIS (International Programme for Visual and Applied Arts), del Swedish Arts Grants Committee.

Obra presentada

Diu el geòleg Alick Bartholomew a El llibre de l'aigua que quan la gent vivia prop de la natura se'n considerava part i no hi havia la sensació del jo i de l'altre, la sensació de separació.

Algun sentiment proper a aquest intenta despertar aquest projecte, que planteja la hipòtesi que és possible tractar les aigües residuals del barri de Torre Gironella (just a sobre on s'ha fet la instal·lació) mitjançant un sistema de depuració vegetal.

Dels diferents tractaments d'aquest tipus s'ha escollit simular-ne un, desenvolupat als anys cinquanta pel doctor Seidel, basat en la utilització de canyissos i joncs per reproduir els fenòmens que es donen a les vores dels pantans.

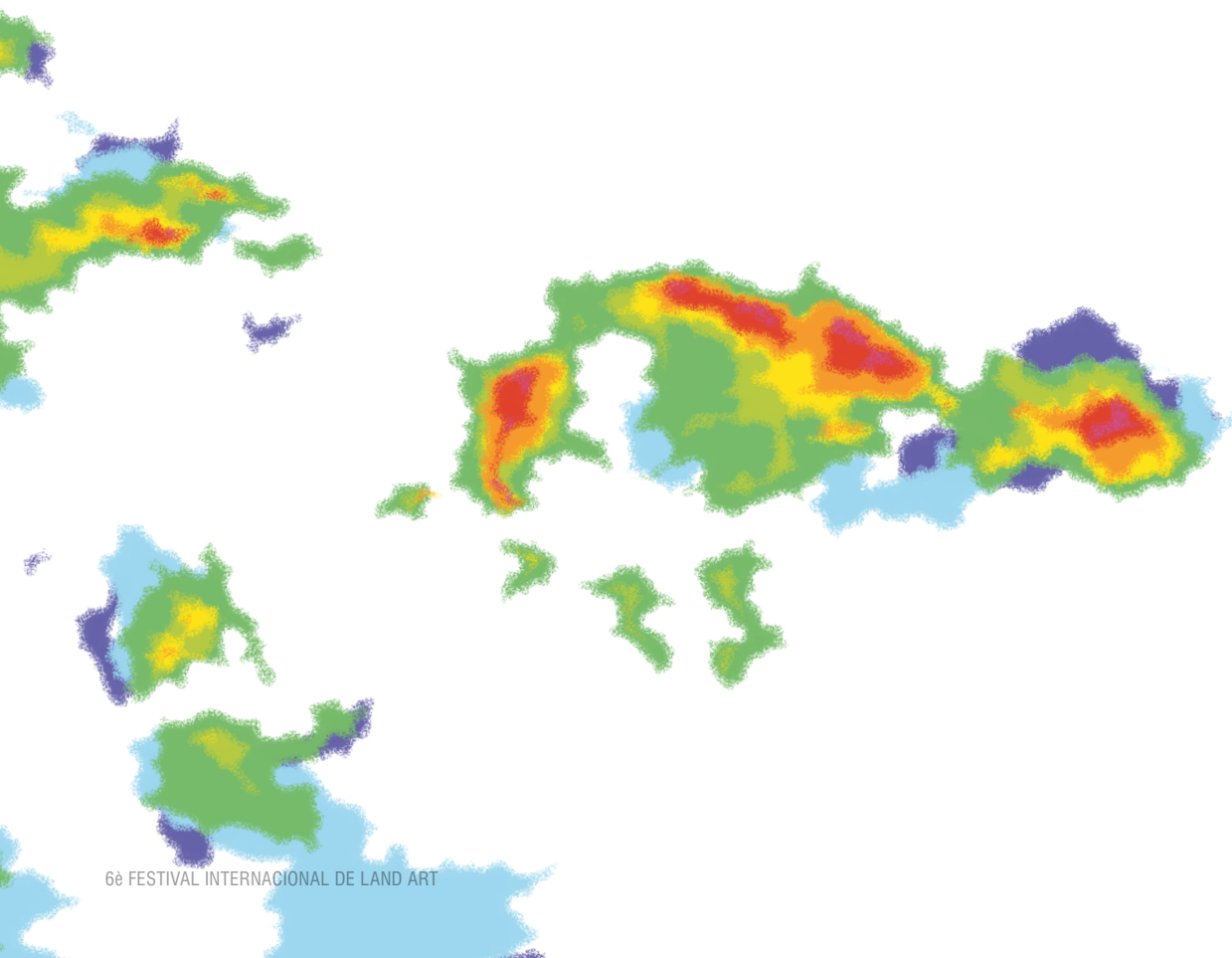
Dimensionat per a una població de tres-cents habitants (el nombre aproximat de persones que en aquest moment podria estar vivint al barri), la instal·lació, aprofitant al màxim les condicions existents del terreny, indica amb uns tutors de color els tres nivells que tindria (més un contenidor de cribratge inicial). L'aigua aniria circulant d'un nivell a l'altre per la gravetat, de manera que en cada fase es trobaria amb un tractament vegetal diferent.

Art & Gavarres

CASSÀ DE LA SELVA

11. Olga Solà

Biografia

Va néixer a Barcelona l'any 1973. L'any 2000 va fer de l'Empordà el seu lloc de residència.

Entre els seus projectes es troben: Luthiers Drapaires, un col·lectiu de reciclatge creatiu de residus tecnològics, guardonat amb les beques Girona, CoNCA i AGITA, i amb presentacions en esdeveniments destacats com el Sonar; Parinama, repliche di lusso un duet de veu i moviment, amb residències a Nau Còclea i al CACiS (Centre d'Art Contemporani i Sostenibilitat) i presentacions al Konvent Zero; El Born Sona, col·lectiu dedicat a la mostra de paisatges sonors, i el grup Namaskar, amb el qual se submergeix en el món del cant vèdic, amb un àlbum de debut i diversos concerts.

El 2014, es va unir al dissenyador gràfic Oriol Terrats i a l'escultor Guillermo Basagoiti per crear l'Espai Tònic, un centre d'investigació artística que ha estat a l'avantguarda de la promoció de l'art contemporani en el territori.

A principis del 2020, dins les instal·lacions de l'Espai Tònic, va restaurar-hi les golfes i va establir O Tèxtil, un taller d'experimentació tèxtil des d'on s'endinsa en els seus propis projectes creatius.

L'experiència d'Olga Solà ha adquirit profunditat amb una llicenciatura en psicologia clínica i coneixements en història de l'art. Interessada en la música clàssica del nord de l'Índia i la llengua sànscrita. La dedicació a aquests estudis persisteix i hi aprofundeix, tradueix textos i ofereix serveis de docència com a freelance.

Sense por d'explorar territoris desconeguts, entrelliga diferents disciplines per crear una catifa artística polièdrica.

Obra presentada

BALANÇ A 12.6

Estructura de passamà de ferro de 2 cm, que en ser corbada i acoblar-se, dona una amplada total de 6,75 m. Aquesta construcció està revestida amb 12,6 kg de llana pentinada amb una longitud de caiguda d'1,08 metres. S'ha mantingut el color original de la llana de les ovelles criades en una ramaderia de Cruïlles. Una forma sinuosa que s'acosta a l'infinit abraça cada una de les potes de l'aqüeducte representant el tafetà, el punt mare del teixit.

Aquesta peça està emplaçada a l'aqüeducte de Can Vila-llonga i connecta l'antic pas de l'aigua amb un material orgànic com la llana, un recurs que en alguns casos arriba a considerar-se de rebuig, però que, ben tractat i donades les seves múltiples propietats, ens pot ajudar a retenir de manera eficient fins a un 20 % de la humitat del sòl, a més de proporcionar aïllament tèrmic als edificis i de reduir-ne significativament el consum energètic.

Aquesta obra ens convida a reflexionar sobre la sequera i el desequilibri entre la producció i el consum de recursos, i ofereix una nova trama per afrontar aquests desafiaments.

12. Ció Abellí i Alfons Plujà

Biografia

CIÓ ABELLÍ

Va néixer a Girona l'any 1963. L'any 1985 es va llicenciar en belles arts, en l'especialitat d'escultura, per la Universitat de Barcelona.

Des de sempre s'ha sentit atreta per les expressions artístiques, que considera bàsiques per al desenvolupament del gènere humà, ja que permeten establir un diàleg subjectiu entre el creador i l'espectador. El seu caràcter passional ha trobat una via d'expressió donant forma als sentiments i les sensacions a través de la matèria inerta, sobretot en l'escultura. La seva especialitat és el modelat en argila i la fosa en bronze.

Entre els anys 1987 i 2001 va fer quinze exposicions individuals en galeries de Catalunya, Andorra i França.

L'any 2018 va exposar dins el cicle «Diàlegs» amb Isaac d'Aiguaviva a la Fundació Fita. L'any 2020 va participar en el festival Art & Gavarres, junt amb Alfons Plujà. L'any 2022 va fer una l'exposició «Entre arbres» als Sants Metges de Sant Julià de Ramis.

Des del 2001 ha creat vint-i-dues escultures d'obra pública monumental. També ha creat obra d'encàrrec de particulars en terra cuita i bronze. Compta amb quinze anys de docència artística en escoles d'art de diversos municipis gironins.

ALFONS PLUJÀ

Va néixer a Castellfollit de la Roca l'any 1974. Segurament els primers impulsos creatius van venir del magnetisme de les pedres volcàniques de la Garrotxa. Més tard va cursar enginyeria tècnica agrícola, estudis que compaginava amb el treball de picapedrer a la catedral de la mateixa ciutat. Alguna cosa li va quedar d'aquelles gàrgoles, formes gòtiques, formes orgàniques i pedra nummulítica.

La primera exposició va ser «Sentiments de pedra», l'any 2008. Després vindria «Marbrediterrània», arran de la cinquena edició de la mostra d'art multidisciplinari Inund'Art. Com a seleccionat, va exposar a la Casa de Cultura de Girona diverses obres: Ariet, Espia, etc.

El 2011 va rebre l'encàrrec de crear els guardons de les Mosques de la Informació.

Té escultures a l'espai públic: L'Almogàver a Santa Pau, Tòtem de la pluja a Vilablareix i Drac a Castellfollit de la Roca.

Primerament utilitzava la pedra i el marbre com a materials; després van venir la fusta, el formigó, el ferro...

L'obra Fetus es troba a l'espai cultural Can Gruart. Anualment, els alumnes visiten les escultures i l'espai, i reflexionen sobre l'art.

Obra presentada

IN EXTREMIS

Tot va començar, com sempre, trepitjant l'espai on havíem d'intervenir. Els prats de Can Vilallonga de Cassà de la Selva, a principis d'estiu, eren decrepits. En plena onada de calor, el nostre passatger ens va deixar veure les mans en els xaragalls d'un marge erosionat. Unes mans esquerdades per la sequera. El cos no podia estar millor, els peus se li desfeien i anava deixant trossos de pell per on passava. Era el gegant humà, un depredador vençut per l'esgotament dels recursos naturals que el sustenten. Una superfície d'escorça que ja no pot surar.

Art & Gavarres

LLAGOSTERA

13. Delphine Labedan

Biografia

Va néixer a Pau l'any 1981 i és llicenciada en història de l'art per la Universitat de Pau i de Pays de l'Adour (França).

L'any 2000 va començar els estudis d'arts plàstiques a la Universitat de Bordeus, on va assolir el DEUG. L'any 2002 va començar a treballar amb una carrera universitària d'història de l'art a Pau. Professionalment, des de l'any 2006 fins al 2023 ha exercit de coordinadora i professora de pintura i dibuix a l'EMBA.

Pel que fa al seu treball artístic, li agrada utilitzar el paper i aplicar-hi diferents tècniques, però privilegiant l'aquarel·la. També treballa el grafit, els pastels i la pintura acrílica, amb una preferència per la tècnica mixta.

Ha fet diverses exposicions: «Hi havia una vegada» (Biblioteca Pública de Salt, 2008); les exposicions itinerants «Contes de la Mediterrània» (Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí, 2009-2015), «Contes d'arreu del món» (Central de Biblioteques de Girona, 2011), «Dotze dones, tretze bruixes. Mites i llegendes del Montseny» (Museu Etnològic del Montseny, 2011); diverses exposicions a la galeria d'art La Destileria de Mataró; «Paysages intérieurs» (Centre Cultural La Mercè, 2023), «Aquí, allà i més enllà» (Sala de Can Roure, Llagostera, 2023) i «Printemps» (Casa de Cultura de Girona, 2023). També ha fet murals, cartells i il·lustracions, com ara el cartell del Black Music Festival 2007; murals a diversos pobles de les comarques de Girona; il·lustracions per als contes Sur le versant (Cipango, França), Fleur de Neige (Albin Michel Jeunesse, França) i L'estalactita Ploramiques (Salòria); il·lustracions per a La llegenda del carreró (Pagès Editors); il·lustracions per al llibre Nit i llum de lluna, rolex replica (Edicions del Reremús), i el disseny del cartell del Festival d'Arts Poètiques Re-Vers d'Arenys de Munt (2021 i 2022).

Obra presentada

QUERCUS SUBER: L'ARBRE COM UN TÒTEM.

Roures i alzines són i han estat arbres sagrats arreu.

En moltes tradicions, l'arbre intercedeix amb la divinitat. Atreu els llamps, simbolitza la majestat, transmet missatges, dona poder: el suro de Zeus a Dodona, de Júpiter Capitolí a Roma... La maça d'Hèracles era feta de roure.

L'arbre és la representació de la solidesa, de la força, de la longevitat. Tot tant en un sentit espiritual com material.

Un cop adult, l'arbre simbolitza encara més aquesta força o resistència, com bé expressa el mot robust, provinent del llatí robor, això és, 'roure'. Una força que pot ésser física però també moral.

Adorats per tota mena de pobles, pels troncs, per les branques molts llargues, per les fulles i pel simbolisme, roures i alzines esdevenien un emblema de l'hospitalitat en interpretar-los com l'equivalent a un temple i, doncs, a un lloc de refugi.

Com sabeu, l'arbre és el símbol de la idea del Cosmos, perquè viu en regeneració perpètua. O també podríem dir-ne el símbol de la vida, en evolució perpètua, en canvi constant, i sempre en ascensió cap al cel, la verticalitat...

L'arbre posa en comunicació els tres nivells del cosmos. El subterrani, amb les arrels, que busquen les profunditats allà on s'endinsen. La superfície, amb el tronc i les primeres branques. I les altures, per la capçada, les branques superiors i el cim, sempre atrets per la llum del cel.

Per tant, l'arbre reuneix tots els elements. En la saba hi ha l'Aigua. La Terra s'incorpora al tronc per les arrels. L'Aire alimenta les fulles i el Foc sorgeix de la fricció.

És un símbol del lligam entre el cel i la terra. És de la part de dalt que agafa la vida (sol, pluja, llum) i de la part de baix que la fa penetrar, per les arrels...

Ara, us heu d'imaginar que teniu davant un arbre en flames. Un arbre que ha patit un incendi. I ara un arbre sec, que ha patit la manca d'aigua, la sequera. Un arbre mort i tota la mort que l'envolta.

El desert s'ha instal·lat pertot, la terra ha quedat estèril. No creix res, no hi ha perspectiva de canvi. No plou i els animals fa temps que han mort.

Només queden les carcanades i els cadàvers.

Només queda la sequera.

LLAGOSTERA

14. Elena Garcia

Biografia

Va néixer a Albacete l'any 1992. És graduada en belles arts per la Universidad Complutense de Madrid (UCM) i màster en creació artística contemporània per la Universitat de Barcelona. S'ha especialitzat en escultura aplicada a l'espectacle a l'Escola d'Art i Superior de Disseny Llotja de Barcelona.

Des del 2018 treballa en el món de l'escultura i les reproduccions per a espais museístics, amb un protagonisme especial per a les reproduccions científiques d'animals i altres elements de la natura. Ha participat en grans projectes, tant nacionals (CosmoCaixa a Barcelona o Espai Aquea a Caldes de Malavella), com internacionals (Museu Nacional de Qatar a Doha, Expo Universal 2021 a Dubai o Museo de Historia Natural de Mèxic, etc.).

Actualment combina la seva activitat en aquest sector amb la creació del seu projecte artístic personal, Estrodelira, com a resident a l'associació cultural La Volta i com a tallerista.

Estrodelira és un projecte d'arts visuals i artesanía que conceptualment neix d'una preocupació pels límits entre les diferents formes de creació artística, i entre les arts majors i les arts menors o aplicades i les diferents formes de tractament que han tingut al llarg de la història.

L'artista treballa des d'una perspectiva escultòrica i conceptual aplicada al món de l'objecte utilitari. Per això s'inspira en la natura, a través de les formes, dels ensenyaments i les reflexions que li susciten. Al seu projecte també acull les perspectives simbòliques i arquetípiques que han acompanyat l'ésser humà al llarg de la seva existència. Així, flora, fauna, matèries, estats, energies, estacions, cicles, etc., són inclosos en el projecte tant formalment com conceptualment.

Obra presentada

PUHPOWEE

Puhpowee és una paraula de la tribu nadiua americana potawatomi que significa 'força que fa que els fongs surtin a la nit de la terra'.

La relació que s'ha anat imposant de l'ésser humà amb la natura és la pròpia d'un sistema d'explotació que ens perjudica individualment i col·lectivament.

Hem de tornar a respectar la natura i a agrair-li tot el que ens dona si volem començar a recuperar l'equilibri.

La proposta d'aquesta instal·lació fa visibles els ensenyaments del funcionament del bosc, que es comunica sota terra, a través de les seves arrels i del miceli com a part essencial entre l'intercanvi d'informació i els nutrients i en la cura de la comunitat d'arbres. Si a algun membre li manquen nutrients, la resta els hi envia. Si algun membre pateix l'atac d'una plaga, envia senyals d'avertiment perquè els companys es puguin defensar.

La terra s'aixeca i deixa visible aquest miceli. Com si volgués comunicar-se també amb nosaltres.

És el món sota la terra, manifestant-se, el món dels fongs amb un missatge a través de l'aigua. Doncs no sols patim una manca d'aigua física, sinó també psíquica.

Els arbres ens porten de la terra la seva aigua. L'aigua és un símbol de vida, de purificació i d'esperança. Ens proporciona un reflex en què mirant cap avall podem contemplar el cel, les copes dels arbres, i ens podem contemplar també a nosaltres mateixos. Què és el que observem? Com ens sentim quan rebem aquest regal de la natura?

Art & Gavarres

PALAMÓS

15. Màster en Disseny Paramètric en Arquitectura (UPC)

Biografia

El Màster en disseny paramètric en arquitectura (MPDA), ofert per la Fundació Politècnica de Catalunya (UPC), és un programa orientat a l'adquisició d'eines de disseny computacional eficients tecnològicament i relacionades amb la reducció de la petjada ecològica. Els estudiants són entrenats per generar formes eficients utilitzant tècniques sostenibles, com ara sistemes constructius lleugers, per reduir-ne els residus materials i minimitzar-ne l'impacte ambiental durant el transport.

El nucli del programa és l'exploració d'estructures híbrides autoestabilitzadores, que combinen elements doblegats activament amb components sotmesos a tensió. replica uhren Aquest enfocament té com a objectiu ampliar els límits del disseny arquitectònic tradicional mitjançant la investigació de noves estratègies de modelatge que permetin tant la innovació estructural com l'exploració de noves possibilitats programàtiques.

Sota el guiatge de professors amb una llarga trajectòria i sota la direcció d'Enrique Soriano, Gerard Bertomeu i Pep Tornabell, de l'estudi CODA (Computational Design Affairs), especialitzat en geometria complexa i estructures lleugeres, estudiants de diferents països i procedències col·laboren intensament per desenvolupar una proposta especialment adaptada al festival Art & Gavarres. Des del treball col·lectiu, utilitzen principis de flexió activa en un entorn de disseny paramètric per crear una instal·lació visionària i sostenible que harmonitzi amb el medi natural.

Obra presentada

TEULES

Teules és una closca ultralleugera de fusta construïda a partir de quadrats gairebé idèntics que individualment presenten lleugeres curvatures simples i que en la seva totalitat formen una superfície que s'aproxima a un casquet esfèric amb tres entrades.

Emplaçada dintre d'una pineda i fabricada a partir de làmines rectangulars de contraxapat, la peça constitueix una reflexió sobre la transformació de la matèria amb processos industrials per formar envelopants habitables. Teules és, en un context de sequera, una proposta per explorar la creació d'estructures eficients de baixa petjada ecològica, generades i avaluades amb eines de disseny computacional.

La proposta s'ha desenvolupat basant-se en els plydomes, una de línies d'experimentació de Buckminster Fuller, dintre del Màster en disseny paramètric en arquitectura de la Fundació UPC, amb la col·laboració de quinze estudiants de diferents nacionalitats.

Estudiants: Xavier Almanza, Bindhuja Ameerpet, Imma Bigas, Cristian Cabezas, Miguel Cruz, André Almeida, Robert Fuse, Nerea Gardner Egusquiza, Shylesh Kumar, Adriana Moreno, Anna Nasrallah, Nayib Perez, Arshita Ravindranathan, Mariona Rodríguez Majoral i Abiodun Afolabi Shonibare.

Professors: Gerard Bertomeu, Dragos Naicu, Marc Serra, Enrique Soriano i Pep Tornabell. Professors internacionals convidats: Julian Lienhard, Almudena Majano i Antonio Lara.

16. Pilar Ors i Julio Borg

Biografia

Pilar Ors és de Cardedeu. Es va llicenciar en belles arts per la Facultat de Belles Arts de Barcelona l'any 2000, en l'especialitat de pintura.

Es mou entre la il·lustració i la docència, i des del 2019 utilitza el llenguatge visual de les instal·lacions i l'art natura com a formes d'expressió.

Julio Borg és de la República Dominicana. És graduat en disseny gràfic publicitari i el seu recorregut artístic va des de la pintura, en els seus inicis, rolex replica fins a les instal·lacions i l'art natura, en l'actualitat. Ha fet exposicions individuals i col·lectives de pintura.

Ors i Borg treballen artísticament junts des del 2019 per intervenir en l'espai. Amb l'interès posat en la reutilització de materials diversos, volen donar pas a la reflexió en temes socials, mediambientals i de territori.

El 2019 van participar en el Lluèrnia, Festival de Llum i Foc, amb la instal·lació Kristallnacht; el 2021, a Tramuntanart, amb La persistència; el 2022, a Cardedeu, dins el cicle «Santcorneliarts (2)» amb l'exposició «Dona'm aixopluc», repliche orologi i han creat i dirigit Hilari(um), Festival de Landart, i instal·lacions efímeres a Cardedeu el 2022.

Obra presentada

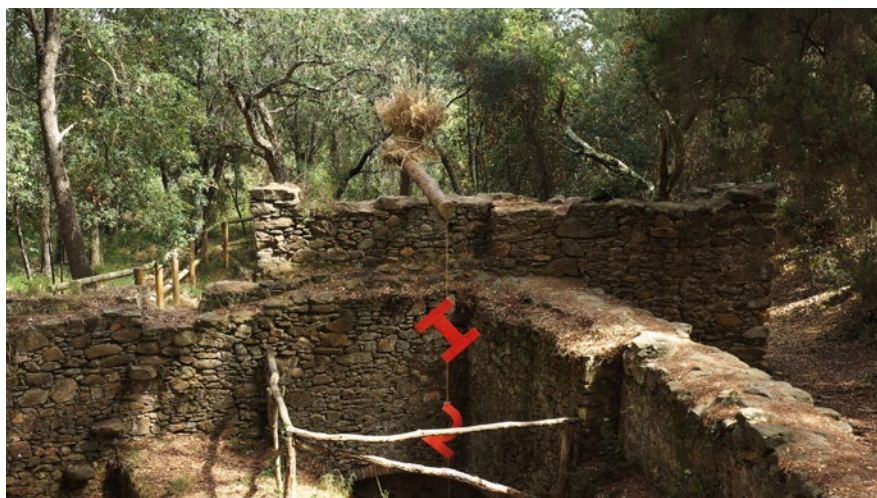
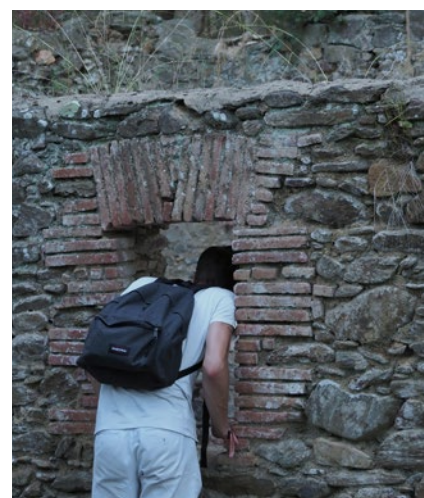
DESEQUILIBRI INSOSTENIBLE

Fa temps que els científics alertaven de les possibles conseqüències del canvi climàtic.

Avui dia ja estem immersos en aquelles prediccions i cada estiu es fan més evidents les repercussions que té no fer res per revertir-ne els efectes. Onades de calor cada vegada més intenses, incendis forestals per tot el planeta, inundacions per pluges torrencials i pandèmies.

Cal ampliar la mirada, aturar el ritme de consum i caminar cap a altres models per tal de frenar, en la mesura que es pugui, la catàstrofe en la qual estem immersos. La nostra instal·lació vol fer reflexionar sobre aquestes qüestions per buscar solucions col·lectives a uns fenòmens que ens afecten a tots.

17. Tania Font

Biografia

Va néixer a Palamós el 6 de juliol de 1978. Llicenciada en belles arts, ha profunditzat en diverses disciplines com la pintura, el gravat, l'escultura i la joieria. Durant deu anys va treballar en escenografia per al teatre i la televisió, i en la realització d'escultura científica i hiperrealista per a nombrosos projectes i museus, entre ells el Museu de la Ciència i el Museu Gaudí de Reus. Amb un soci va muntar una empresa d'escenografia i rèplica científica que fa gairebé dotze anys que funciona, i amb la qual han treballat per a museus com el CosmoCaixa, el Centre d'Interpretació d'Atapuerca o el CaixaForum, entre altres.

Actualment es dedica plenament a la producció artística, centrada en l'escultura. La seva obra destaca per la presència de la figura humana, replica uhren moltes vegades utilitzada de manera arquetípica, i en la qual reflexiona sobre la construcció i la desconstrucció física i mental de l'ésser humà, sobre el pas del temps i sobre sentiments universals partint d'experiències subjectives.

Ha participat en fires d'art com Volta Art Fair de Basilea, la Fira d'Escultura de Milà, Art Up Madrid, la fira Art Montpellier, la Lille Art Up! o la Feria Estampa Madrid, i ha exposat en galeries de Bèlgica, Milà, Madrid i Barcelona, entre d'altres, amb algunes de les quals treballa actualment. Té obra permanent al museu d'art contemporani OMM de Turquia, i en algunes col·leccions. També es poden veure actualment peces d'aquesta artista a l'exposició «Del caos i el cosmos» a The Eleven House Gallery de Peratallada, o a la col·lectiva «Mar de fons», d'escultura contemporània, a la Fundació Vila Casas de Palafrugell.

Obra presentada ([performance: video](#))

ON ÉS L'AIGUA?

Dels espais que em va proposar el Consorci de les Gavarres, només de veure la resclosa ja em vaig imaginar les goges veient saltar l'aigua en temps passats. Immediatament també què pensarien contemplant aquest rec sec, com és ara.

I després van venir els dubtes de com havien de ser. No volia parlar de voluptuositat o sensualitat ni de feminitat, sinó de la pèrdua d'un hàbitat, encara que estigués ubicat

en un món fantàstic o oníric, i dels sentiments que això podia provocar.

Suposo que l'espectador es preguntarà per què són calbes les goges. Veig el cos com un processador que reacciona als estímuls externs, i els cabells em semblen quelcom inert que destorba, amb les seves formes, allò més important i que té vida, cada cèl·lula que forma el cos i que interacciona amb els sentiments.

«[...] per no tornar me'n vaig;

mai més veuràs les goges en garlanda

d'una banda del riu a l'altra banda

dansar pel mes de maig.

Tes cases d'una a una hi veuràs caure

com ell veurà disminuir son raig.

Cansades de vetllar entre ruïnes

veuràs desdir i ajaure

tes colossals alzines

que ha perdonat lo llamp,

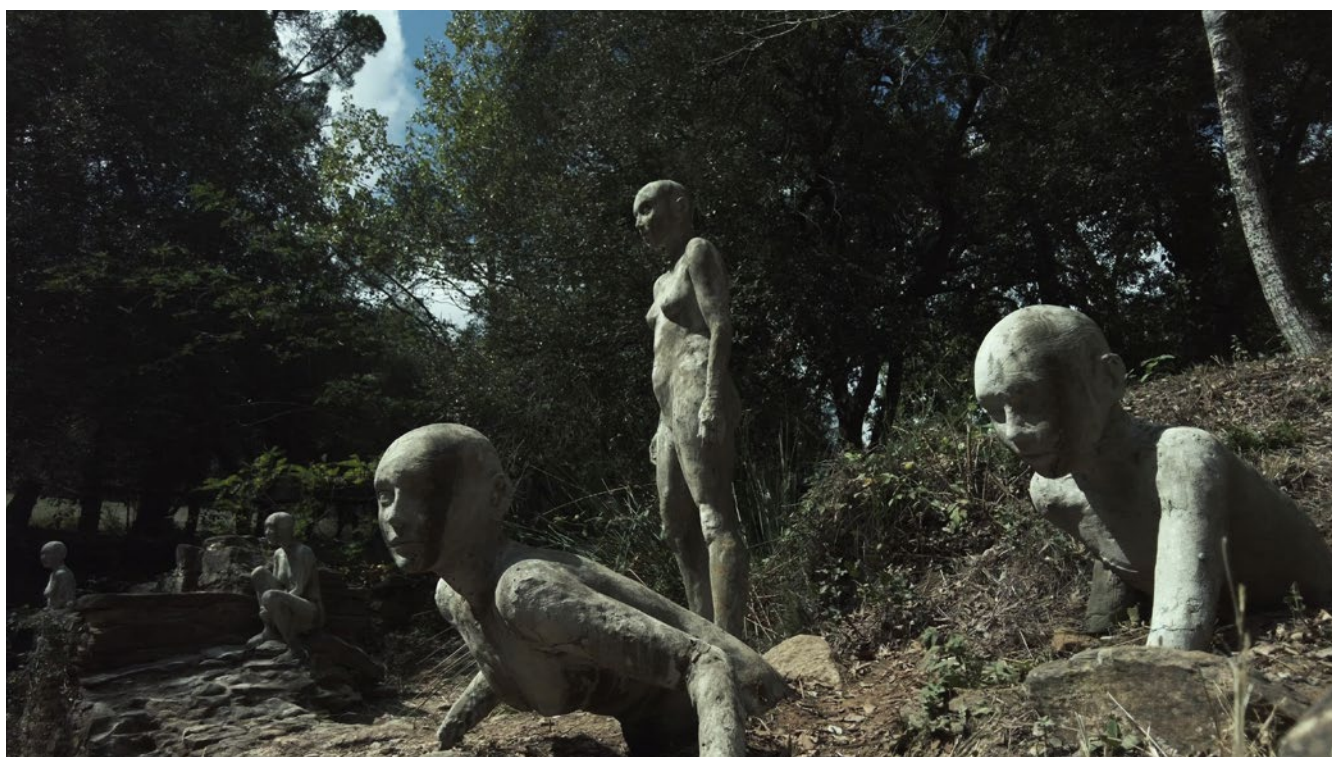
i tos palaus, tres torres i piscines

jauran com flors i espines

que deixa el temps dallades en son camp.»

Poema de *Canigó*

Jacint Verdaguer

PALAMÓS

18. Mia Llauder

Biografia

Va néixer a Mataró l'any 1962. És membre de l'Acadèmia Internacional de Ceràmica (IAC).

Es va formar a l'Escola Massana en l'especialitat de ceràmica. Ha exposat en diverses galeries d'Europa i d'Àsia, i té obra en museus de la Xina, França, Holanda, Irlanda, Itàlia, Suïssa i Àustria. Des de 1998 compagina la seva activitat artística amb la tasca de mestra a l'Escola Taller de Ceràmica Ixió.

Anna Pujadas, per al catàleg de «Retrats», diu de la seva obra:

«Peces de porcellana que es van repetint, que venen del passat i es retroben més tard. Elements que s'han anat fent al llarg dels anys que s'han incorporant a un mostrari d'unitats bàsiques que Llauder guarda en una calaixera de tipògraf i que com les lletres de plom d'un grafista, va concatenat, fake uhren kaufen alineant per escriure els seus relats.»

Obra presentada

Quan vaig arribar en aquest indret, la curiositat em va guiar a mirar amunt i avall, i vaig descobrir el forn del Mas Antoniet, un lloc inquietant que et convida a entrar-hi.

Vaig buscar, però no hi havia cap resta de rajol, tan sols els buits de la graella, les boques, la fogaina i les parets. No hi havia sostre: és a cel obert ara, la llum hi entra discretament, i la vegetació ha anat creixent i el protegeix.

El projecte va anar prenent forma quan vaig arribar al meu taller. Jo tenia a la retina l'espai interior del forn, la graella i els buits que amagava la solera, i que amb el pas del temps tot ha quedat cobert de molsa i terra, també d'argila.

Aquest espai em demana NO posar-hi color, em demana respectar les formes que han perdurat malgrat les inclemències del temps.

Vaig començar a modelar argila blanca. Una peça darrere l'altra, fluïen les peces totes iguals, però cadascuna d'elles amb trets diferents, modelades a mà, una a una, amb tan sols el gest de les mans i, amb la cuïta, la consolidació de les formes, ara inalterables. Al final estava immersa en una mena de bogeria; necessitava moltes peces, unes 120 o més.

Formes com estalagmites, emergents del terra, formes creixents i blanques, amb una mica de moviment per l'aire que s'escala a través dels forats de la terra, formades per l'aigua que potser mai més veurem brollar en llocs com la font dels Gossos.

*Bretolades

Palamós

Les obres de Palamós van patir la destrucció dels vàndals i, fins i tot, la sostracció d'una escultura que setmanes més tard va ser retornada, potser per penediment.

Agraïm la bona voluntat dels artistes, tant als que van refer pacientment la seva obra, com als que l'han deixat malmesa amb un missatge de reflexió per fer-nos adonar de la realitat en què vivim.

MIA LLAUDER

Quan vaig saber que algú havia malmès la instal·lació que vaig crear en aquest forn del Mas Antoniet, em va envair la ràbia. Em sentia impotent davant d'allò absurd, em preguntava quin era el sentit de la destrucció d'un projecte arrelat al territori i a la bellesa.

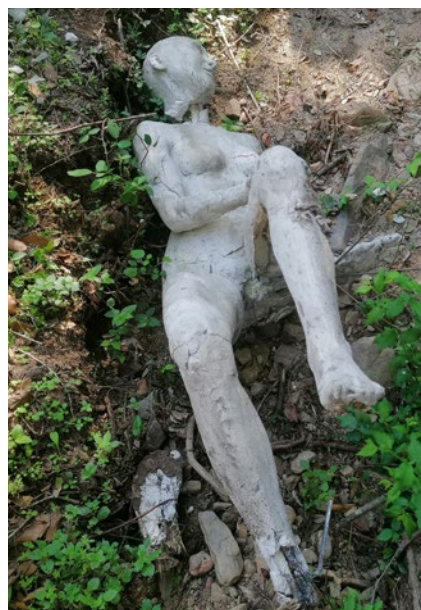
Com que sóc positiva de mena, de seguida vaig pensar en arreglar-ho i refer la peça, sobretot pensant en el públic que podria seguir gaudint-ne. Això volia dir esmerçar-hi de nou energia i dies abans no pogués deixar-la tal com era. Primer fer les peces de fang, aplicar l'engalba de porcellana en duresa de cuir, deixar-la assecar, coure a 1300 °C, tornar-les a enfilat, col·locar-les a lloc... Tot això suposa almenys tres o quatre setmanes.

Hi he donat moltes voltes, la feina no m'espanta, però m'ha remogut i volia prendre una decisió a consciència. Ara després de reflexionar-hi, he decidit deixar la realitat de les coses tal com estan. Visc en un món ple de coses bones. Però també convivim amb coses dolentes i desagradables. A vegades no ho sabem. A vegades cadascú es fa la seva pròpia "realitat", allunyant-se del que ha esdevingut. L'aposta de deixar la instal·lació desballestada per persones desconegudes sense motiu, crec que ajuda a conèixer quina realitat acompanya també el nostre ara.

M'agradaria poder expressar molt millor en paraules el que sento, però el meu canal de comunicació és la ceràmica. Per això treballo amb el fang.

Afegir en aquests pensaments l'agraïment i la complicitat a totes i tots els qui van compartir aquell dia tot passejant per les Gavarres i a tot l'equip d'Art&Gavarres per la vostra sensibilitat.

La peça es quedarà tal com ha decidit algú. L'espectador podrà reflexionar d'una realitat, diferent de la que jo tenia en el meu cap.

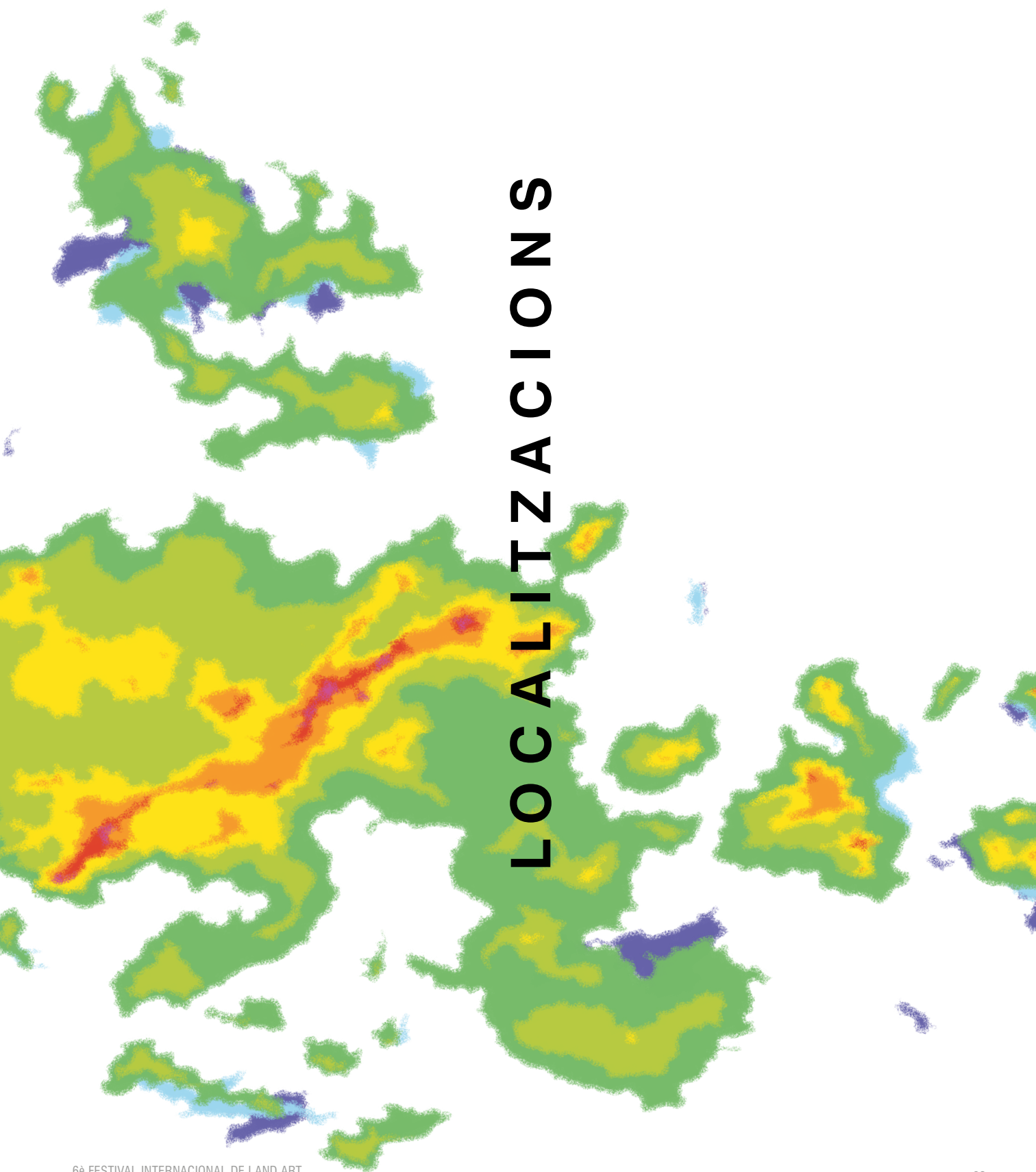
On és l'aigua? (fragments). Tania Font. Palamós, 2023.

Desequilibri insostenible (fragments). Pilar Ors i Julio Borg. Palamós, 2023.

Forn Mas Antoniet (fragments). Mia Llauder. Palamós, 2023.

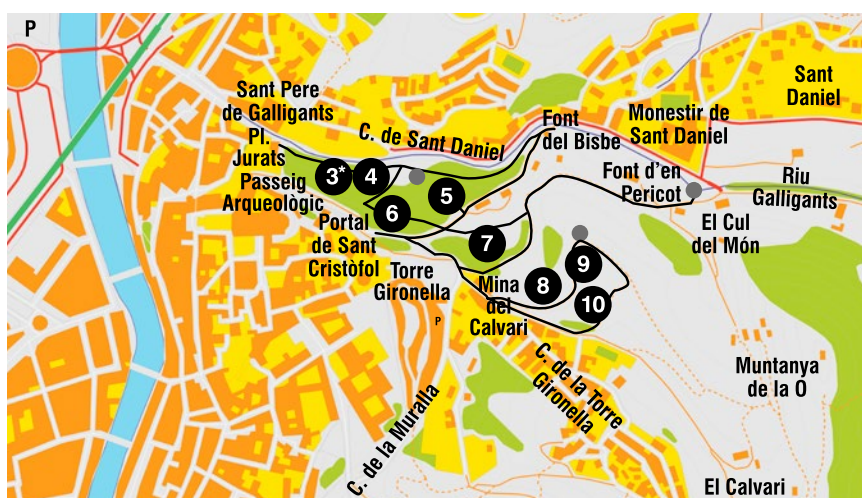

ENLLAÇ ALS MAPES DIGITALS

1. Sebi Subirós
2. Xavier Bobés

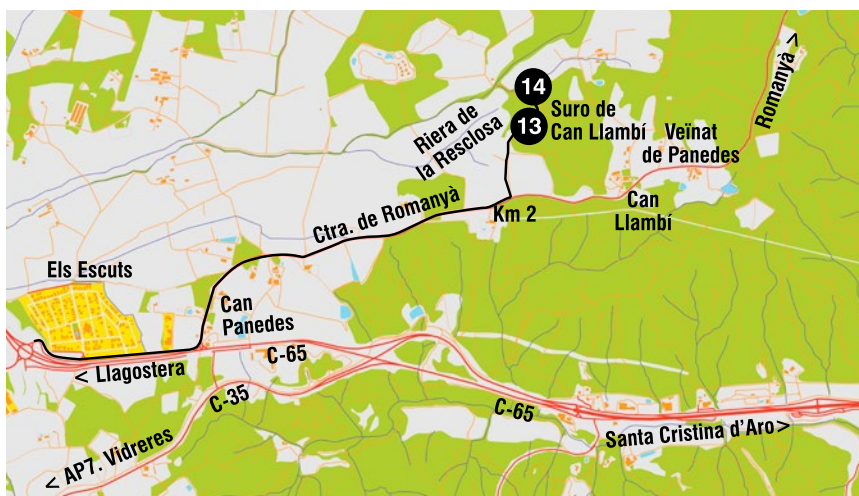

3. SETBA
4. Quim Moya
5. Toya Legido
6. Guillermo Olmo
7. Team Fleur
8. Jordi Batallé
9. Etèries
10. Curro Claret

11. Olga Solà
12. Ció Abellí i Alfons Plujà

- 13. Delphine Labedan
- 14. Elena García

LLAGOSTERA

- 15. Tània Font
- 16. Pilar Ors i Julio Borg
- 17. Mia Llauder
- 18. Màster en Disseny Paramètric en Arquitectura- UPC

PALAMÓS

Les Gavarres, situades a l'extrem septentrional de la serralada Litoral Catalana, a cavall de les comarques del Baix Empordà i el Gironès, ofereixen un extens paisatge forestal de prop de 350 km² repartits per una vintena de municipis.

L'espai atresora valuosos recursos forestals —una de les millors mostres de sureda i pineda de pinastre del país— i constitueix una excel·lent reserva de poblaments florístics i faunístics mediterranis, amb espècies singulars.

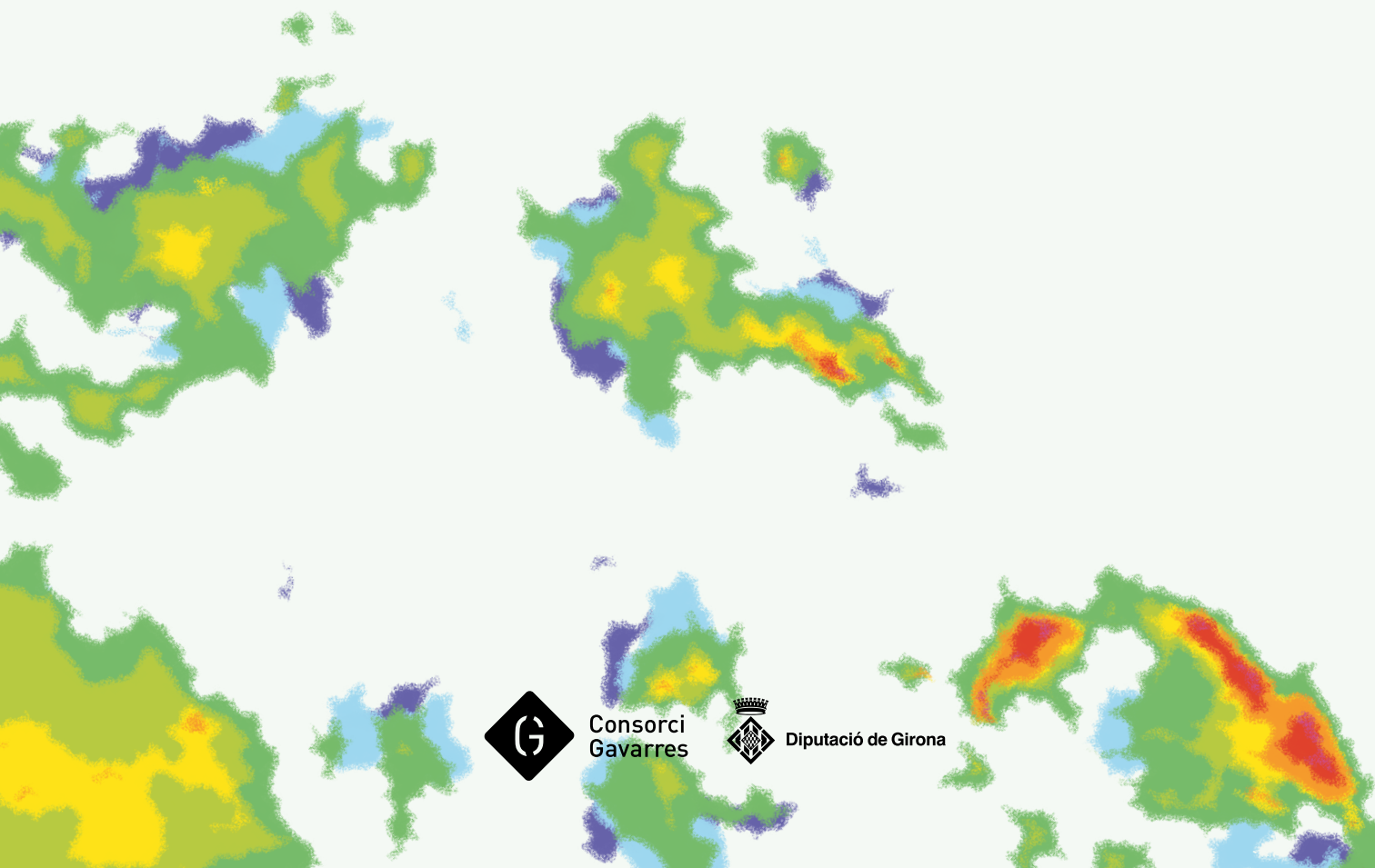
La salvaguarda dels valors naturals, paisatgístics, culturals i socials de les Gavarres va motivar la inclusió d'aquest espai al Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), aprovat el desembre de 1992, i a la Xarxa Natura 2000, segons l'acord de govern de 5 de setembre de 2006.

La superfície protegida i delimitada com a Espai d'Interès Natural les Gavarres comprèn 28.672 hectàrees.

El Consorci de les Gavarres, creat l'any 1998, té com a objectius principals protegir, millorar i restaurar el patrimoni del massís, afavorir el desenvolupament local i l'aprofitament sostenible dels recursos, ordenar-ne els usos de lleure i fomentar l'educació ambiental i la recerca. És un consorci d'administracions i associacions adscrit, des de l'any 2018, a la Diputació de Girona i integrat, a més, per la Generalitat de Catalunya, els consells comarcals del Baix Empordà i del Gironès, vint ajuntaments amb territori dins l'Espai Natural Protegit de les Gavarres (la Bisbal d'Empordà, Calonge, Cassà de la Selva, Castell-Platja d'Aro, Celrà, Cruïlles-Monells-Sant Sadurní de l'Heura, Forallac, Girona, Juià, Llagostera, Llambilles, Madremanya, Mont-ras, Palafrugell, Palamós, Quart, Sant Martí Vell, Santa Cristina d'Aro, Torrent i Vall-llobrega) i les associacions Consorci Forestal de Catalunya i Associació de Gestors Forestals de les Gavarres.

www.artigavarres.cat

Consorci
Gavarres

Diputació de Girona